

§ 16.

Dyrtidstillæg efter denne Lov medtages ikke ved Pensionsberegning.

§ 17.

I ganske særlige Tilfælde er Finansministeren berettiget til efter Indstilling af den paagældende Administration at fravige de ovenfor angivne Udbetalingstidspunkter.

§ 18.

Finansministeren afgør efter Indstilling af den paagældende Administration alle i Anledning af denne Lovs Anvendelse opstaaende Spørgsmaal, uden at Fortolkningen kan gøres til Genstand for Rettergang.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Forslag til Lov om Dyrtidstillæg er i sine Grundregler i alt væsentligt overensstemmende med den under 2. December 1916 givne Lov om Dyrtidstillæg for indeværende Aar. Under Hensyn til det stadig stigende Prisniveau har man dog anset det for nødvendigt at forhøje den Statens Tjenestemænd m. fl. tilstaaede Dyrtidshjælp *dels* ved i November 1917 at give et yderligere Tillæg til det i Loven af 2. December 1916 fastsatte paa 400 Kr. for gifte og dermed ligestillede og 250 Kr. for ugifte paa henholdsvis 125 Kr. og 75 Kr., *dels* ved at forhøje Satsene fra i Fjor paa 400 Kr. og 250 Kr. for Aaret 1917 henholdsvis for gifte og ugifte til 600 Kr. og 400 Kr. for Aaret 1918,

hvorhos Højestebeløbet, hvortil Tillæget kan naa i Forhold til den paagældendes Aarslønning, er forhøjet fra 40 til 50 pCt. Samtidig foreslaas den aarlige Dyrtidshjælp i 1918 for Pensionister og understøttede forhøjet fra 160 Kr. til 200 Kr., for Invalidere fra to Femtedele til Halvdelen af den aarlige Invalidforsørgelse og for Ikke-pensionsberettigede Haandværkere, Arbejdere og lignende fra 150 Kr. til 200 Kr. for gifte og fra 75 Kr. til 100 Kr. for ugifte.

Den samlede ved Lovforslaget foranledigede Udgift for Statskassen kan anslaaes til ca. 37 Mill. Kr., hvoraf de 6 Millioner falder paa det yderligere Tillæg for 1917 og de 31 Millioner paa Dyrtidstillæget for 1918.